

[Jens Peter Jensen]

slag tilbage. Efter mit skøn rejste ministerens ændringsforslag et identitetsproblem, idet gennemførelse af forslaget ville betyde en så væsentlig forandring af lovgivningen, at parlamentarisk sædvane ville være blevet krænk- ket, fordi forslaget ikke var blevet fremsat i selve folketinget. Dette er ministeren også blevet gjort opmærksom på under udvalgsarbejdet, så det gør ikke noget, han er lidt dist- ræt i øjeblikket. Jeg vil ikke bestride, at ministerens ændringsforslag har haft psyko- logisk virkning i retning af, at pengeinstitut- terne selv har taget initiativer og indgået af- taler med henblik på at bringe renteniveaet ned.

Dernæst skal jeg sige, at jeg er imod re- striktioner, men hvis man vil undgå den slags, må der vises en vis disciplin pengein- stitutterne imellem, så de ikke ved mangel herpå selv fremkalder indgreb. Jeg håber, at forståelsen heraf nu er til stede blandt rette vedkommende. De såkaldte blokindsud i pengeinstitutterne, hvor amter og kommuner tegner sig for vel omkring halvdelen, har ef- ter min mening været et temmelig kedeligt bekendtskab. Mange amter og kommuner har været på en utiltalende jagt efter at opnå maksimale renteudbytter af deres likvide ka- pital. Man har glemt den sammenhæng, at likviditeten er blevet så stor, fordi der har været begrænsninger i investeringsaktiviteten. Det er gået ud over beskæftigelsen på kom- munalt plan. Hvis man så møder med rente- krav, der nærmer sig ågerbegrebet, øges om- kostningerne for de kapital søgende erhvervs- virksomheder, hvilket igen går ud over be- skæftigelsen; det er at føje spot til skade, når man optræder på den måde. I Fyns amtsråd, hvor jeg har medansvar for den økonomiske politik, har vi fordelt blokindsud på et stort antal pengeinstitutter og til en rente på 10½ à 11 pct. Hvis andre med stor likviditet hav- de fulgt dette eksempel, kunne vi have und- gået hele denne puniske krig om blokind- skud og påtænkte restriktioner.

Venstre mener, at rentemarginalloven slet ikke har virket efter sin hensigt, tværtimod. Derfor burde den ophæves, ja, aldrig have været gennemført. Venstre erkender imidler- tid, at denne lov hører sammen med andre erhvervslove i et særligt kompleks, hvorfor det politisk-psykologisk kan være forkert at kræve den ophævet nu.

Venstre kan tiltræde handelsministerens ændringsforslag. Ministeren har gjort sig tan- ker om en mere permanent lovgivning; så- danne tanker har aldeles ingen sympati hos venstre.

Kjelgaard (KF):

Jeg skal ikke her gentage, hvad jeg sagde ved lovforslagets første behandling, hvor jeg gav udtryk for, at loven om pengeinstitutter- nes rentemarginal er en elendig lov, der på mange måder har virket stik imod sin hen- sigt.

Det konservative folkeparti var modstan- der af loven, og det er vi i princippet stadig væk. Men vi har under udvalgsbehandlingen opnået, at handelsministeren har trukket sit ændringsforslag om renteloftet tilbage, og det skal han absolut ikke have utak for. Den fri- villige aftale, pengeinstitutterne har indgået, vil, set fra vores synspunkt, uden tvivl få be- tydelig flere positive virkninger, end noget andet ville have fået.

Vi finder, at det af ministerens ændrings- forslag, der nu er tilbage, er en forbedring, og derfor kan vi støtte det. Men det dårligste af ministerens ændringsforslag, som handels- ministeren trak tilbage, og som SF og DKP har gjort til deres, bliver absolut ikke bedre af det, og det vil vi stemme imod.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal henvise til de ændringsforslag, der er stillet af SF og DKP, hvoraf det ene er identisk med det ændringsforslag, ministeren fremsatte, men som han senere har trukket tilbage. Jeg kan også tiltræde de argumenter, som hr. Ole Olsen har fremført for at stem- me for dette ændringsforslag.

Men inden vi nu kommer til afstemnin- gen, er der nogle ting, vi bliver nødt til at klare af med handelsministerens hjælp.

For det første kneb det jo i udvalget meget at få den aftale frem, som skulle foreligge mellem Danmarks Nationalbank, Den dan- ske Bankforening og Danmarks Sparekasse- forening, inden udvalget skulle afgive be- tænkning, og i realiteten kom den ikke frem, før betænkningen var afgivet. Motiveringen for, at ministeren skulle trække sit ændrings- forslag, var, at der var indgået en aftale, som jeg har her. Den er stemplet »fortrolig«. Jeg ved ikke, om den fortsat skal være fortrolig,